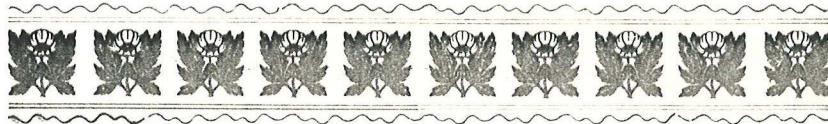

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

ELSKOV'S GÆKKERI

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Byen Shanghai.

Interessante Billeder af kinesisk Folkeliv.

Trots den europæiske Kulturs Fremtrængen i Østen, trods Revolutionen, hvor det tusindaarige kejserlige Dynasti omstyrtes, har Kina dog beholdt sin ældgamle Levevis, sin Gudsdyrkelse og sin Kastedeling.

Dette gælder selv de største Byer, som dog daglig er i Berøring med Europæerne.

Se paa disse Billeder fra Shanghai, se paa de ejendommelige Befordringsmidler, paa Tehusene og Templerne og Haverne. Skulde man tro, at der i dette Rige nylig var sket en Revolution efter de bedste franske Mønstre!

Kineseren er konservativ, selv under Revolutioner.

Elskovs Gækkeri.

De to og den ene. Lystspil i 1 Akt.

I Hovedrollerne:

Hr. Bambæk	.....	*	*	*
Fru Bambæk, hans Kone	Fru Maja Bjerre Lind.			
Frk. Bambæk, deres Datter	Fru Fritz Petersen.			
Oberst Brumberg	Hr. Fred. Buch			
Løjtnant Rønne	Hr. C. Nielsen.			
Løjtnant Grøn	Hr. Torben Meyer.			

Løjtnant Grøn er i Sandhed en uheldig Kriger. Bestandig kommer han galt afsted.

En Dag er han ude paa en Spadseretur med sin Ven, Løjtnant Rønne. De træffer Oberst Brumberg, som præsenterer dem for Familien Bambæk. Begge de unge Løjtnanter bliver øjeblikkeligt forelsket i Frk. Bambæk, der ikke kan skjule, at hun er mest tilbøjelig til at give Rønne Fortrinet. Hun gør sig derfor Morskab af at drille Grøn lidt.

Da Trekløveret kommer forbi en Vandgrav, bliver Løjtnant Grøn, som er langt inde i en vidtløftig Konversation om Naturens Skønheder, lidt efter lidt trængt henimod Vandgraven, og det ender selvfølgelig med, at han gaar paa Hovedet i den. Følgen af denne Vandgang i dobbelt Forstand er, at han måa gaa til Sengs, lidende af en fæl Forkølelse. Første Dag han er oppe,

beslutter han at gaa en Tur til en Haverestaurant udenfor Byen. Her træffer han tilfældigt Løjtnant Rønne og Frk. Bambæk, der er flygtet fra Byens Larm for i Naturens Omgivelser at nyde det første Stævnemødes Sødme.

Uheldigvis kommer et Par af Grøns tidligere Damebekendtskaber til Stede. Gensynsglæden er — for Damernes Vedkommende — saa stor, at Grøn ikke slipper for deres Selskab, skønt han gør sig alle mulige Anstrengelser derfor.

Det afgørende Øjeblik benytter Rønne og Frk. Bambæk til at flygte!

Nogen Tid senere afholder Familien Bambæk en Fest, ved hvilken Forlovelsen mellem Datteren og Løjtnant Rønne deklares. Henimod Midnat faar den unge Dame til Opgave at følge en Tante, der bor i Nabovillaen, ind. Da hun vender tilbage, træffer hun Grøn, som kommer fra Ungkarlegilde i en løftet Stemning. Han bestormer hende med hede Kærlighedsord, og hun fatter hurtig en Plan, som en Gang for alle latterliggør ham saa grundigt, at hun i Fremtiden kan slippe for hans Overhæng.

— Følg med mig, hvisker hun til ham. Men De maa være musestille!

Med et lyksaligt Smil lister Grøn efter Frk. Bambæk. For en Sikkerheds Skyld tager han sine tunge Ridestøvler af og kryber paa alle fire efter sin Fé. Hvor fører hun ham vel hen? Ind i Fériget? Han ved det ikke.... adlyder blot hendes Ordre.

Nu befinder de sig foran en Dør.

Den gaar op .... og — Tableau! Frk. Bambæk præsenterer sin ihærdige firbenede Tilbeder for et undrende, festklædt Publikum. Men Grøn forlader den troløse Elskedes Hjem en Del hurtigere, end han kom der.

Og ikke slet saa lydløst!

En uheldig Kriger.

Løjtnant Grøn er i Sandhed en uheldig Kriger. Bestandig kommer han galt afsted.

En Dag er han ude paa en Spadseretur mod sin Ven, Løjtnant Rønne. De træffer Oberst Brumberg, som præsenterer dem for Familien Bambæk. Begge de unge Løjtnanter bliver øjeblikkeligt forelsket i Frk. Bambæk, der ikke kan skjule for sig selv, at hun er mest tilbøjelig til at give Rønne Fortrinet. Hun gør sig derfor Moskab af at drille Grøn lidt.

Da Trekløveret kommer forbi en Vandgrav, bliver Løjtnant Grøn, som er langt inde i en vidtløftig Konversation om Naturens Skønheder, lidt efter lidt trængt henimod Vandgraven, og det ender selvfølgelig med, at han gaar paa Hovedet i den. Følgen af denne Vandgang i dobbelt Forstand er, at han maa gaa til Sengs, lidende af en føl Forkølelse. Første Dag han er oppe, beslutter han at gaa en Tur til en Haverestaurant udenfor Byen. Her træffer han tilfældig Løjtnant Rønne og Frk. Bambæk, der er flygtet for Byens Larm for i Naturens Omgivelser at nyde det første Stævnemødes Sødme. Uheldigvis kommer et Par af Grøns tidligere Damebekendtskaber til Stede. Gensynsglæden er - for Damerne Vedkommende - saa stor, at Grøn ikke slipper for deres Selskab, skønt han gør sig alle mulige Anstrengelser derfor. Det afgørende Øjeblik benytter Rønne og Frk. Bambæk til at flygte.

Nogen Tid senere afholder Familien Bambæk en Fest, ved hvilken Forlovelsen mellem Datteren og Løjtnant Rønne deklarereres. Henimod Midnat faar den unge Dame til Opgave at følge en Tante, der bor i Nabovillaen, ind. Da hun vender tilbage, træffer hun

Grøn, som kommer fra Ungkarlegilde i en løftet Stemning. Han bestormer hende med hede Kærlighedsord, men hun fatter hurtigt en Plan, som samtidig kan befri hende for ham og en Gang for alle latterliggøre ham saa grundigt, at hun ogsaa i Fremtiden kan slippe for hans Overhæng.

- Følg med mig, hvisker hun til ham. Men De maa være musestille!

Med et lyksaligt Smil om Munden lister Grøn efter Frk. Bambæk, der forekommer ham at være en Fé. For en Sikkerheds Skyld tager han sine tunge Ridestøvler af og kryber paa alle fire efter sin Fé. Hvor fører hun ham vel hen? Ind i Fériget? Han ved det ikke ... adlyder blot hendes Ordre. Nu befinder de sig foran en Dør. Den gaar op ... og - Tableau! Frk. Bambæk præsenterer sin ihærdige firbenede Tilbeder for et undrende, festklædt Publikum. Men Grøn forlader den troløse Elskedes Hjem en Del hurtigere, end han kom der. Og ikke slet saa lydløst.

... derer, son kommt die Aufschwungstage in die Jahre. Nun
sicherlich keine sehr heile Kehrtwende, wen nun das letzte Kapitel ein
heiteres Ende für uns bringt, ist nun doch ein Glücksfall für alle
Sippe der Familie.

- Füllt mein Glas, Männer und Töchter, Wer De war

mein Glück!

Werd je fröhlich g'mit wo Münden liefern G'sund' off'r

Hrk. Humpch, der Schauspieler war es auch der Fräulein. Forch' er sich her -

... nebe Skyla fast sieben Jahre ist der Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

- der später nur noch selig ist. Ich i Fräulein. Es ist eine Rideszavatier si de Kasper bess

FILMS-KOMPAGNI

A/s NORDISK
COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

FRIEDRICHSTRASSE 13.
BERLIN S. W. 48.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“
Teleph.: Amt Mpl. 10191.

Wenn man Pech hat. . . . .

Die Leutnants Rönne und Wildt lernen das entzückende Fräulein Helberg kennen und machen ihr eifrig den Hof. Wildt benimmt sich so tölpelhaft, dass er bei einem Spaziergang einen Abhang hinunter und in einen See fällt. Gänzlich durchnässt kommt er fluchend und prustend heraus, während das Pärchen Helberg und Rönne bereits in weiter Ferne ist. Zu einer verabredeten Kahnfahrt kommt er zu spät und die Beiden lassen ihn mitleidslos am Landungsplatz stehen. Herr Helberg, dem er seine Aufwartung nebst versteckter Anspruch auf eine Ehe mit der Tochter des Hauses machen will, sieht sich genötigt, ihm die Tür zu weisen, da er sich wie ein Bauer und nicht wie ein Kavalier beträgt. Schliesslich ist bei Helbergs grosser Sommernachtsball, bei dem sich Fräulein Helberg mit Rönne verlobt. Wildt hat man nicht eingeladen, aber er schleicht draussen umher. Die junge Braut hat soeben eine im Nachbarhause wohnende alte Tante heimgebracht, als sie Wildt vor ihrem Hause auf und ab gehen sieht. Als ob sie in ihn verliebt wäre, lädt sie ihn ein, mit in das Haus zu kommen, aber ganz leise - die Gäste seien schon fort; es werde niemand ihr Schäferständchen stören. Wildt folgt ihr auch, zieht im Korridor die langen Stulpenstiefel aus und betritt in Strümpfen den grossen Salon - mit "Hallo" von der Gesellschaft empfangen und schneller hinausgebracht, als er hineinkam.

oooooooooooo

A/S NORDISK FILMS-KOMPAGNI

COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mptl 01019

G U E R R I E R M A L H E U R E U X .

Le lieutenant Tourniquet est vraiment un guerrier malheureux. Il lui arrive toujours des choses agréables.

Un jour il se promène avec son ami le lieutenant Passavant. Ils rencontrent le colonel Grognard qui les présente à la famille Tonneau. Les deux jeunes lieutenants deviennent immédiatement amoureux de Mlle Tonneau, qui ne peut pas se dissimuler à elle-même qu'elle est toute disposée à donner la préférence à Passavant. Il lui semble amusant de taquiner Tourniquer un peu. Quand le trio passe un fossé rempli d'eau, le lieutenant Tourniquet qui est plongé dans une grande conversation sur les beautés de la nature, est entraîné peu à peu vers le fossé, et cela finit naturellement qu'il y tombe, la tête la première. Le résultat de ce bain est, qu'il doit se coucher souffrant d'un fort rhume. Le premier jour qu'il peut sortir il se décide à aller faire une promenade à un restaurant hors de la ville. Là par hasard il rencontre le lieutenant Passavant et Mlle Tonneau, qui ont fuit le bruit de la ville pour jouir de leur premier rendez-vous dans les charmes de la nature. Malheureusement arrive une couple de dames, anciennes connaissances de Tourniquet. La joie de se revoir est si grande pour les dames que Tourniquet ne peut pas échapper à leur société, malgré tous ses efforts. Passavant et Mlle Tonneau profitent de ce moment pour s'échapper.

Quelque temps après la famille Tonneau donne une fête au cours de laquelle les fiançailles entre la jeune fille et le lieutenant Passavant sont déclarées. Vers minuit la jeune fille a la mission d'accompagner une tante, qui habite une villa voisine. En rentrant elle rencontre Tourniquet qui revient d'un banquet de célibataire dans une très bonne humeur. Il l'accable de mots brûlants d'amour, mais elle conçoit rapidement un plan qui doit

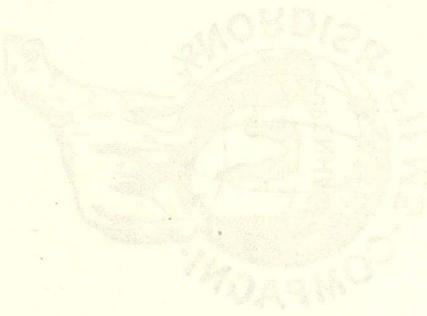
la délivrer de lui pour toujours, et en même temps le rendre ridicule aux yeux de tous. — Suivez-moi! lui murmure-t-elle, mais silence! Avec un sourire de béatitude sur les lèvres Tourniquet suit Mlle Tonneau qui lui paraît être une fée. Pour plus de sûreté il retire ses lourdes bottes, et marche à quatre pattes derrière sa fée. Où le conduit-elle? Il ne sait pas. Il se contente de lui obéir. Les voilà devant une porte. Elle s'ouvre — Tableau! Mlle Tonneau présente son adorateur quadrupède à un public en fête. Mais Tourniquet quitte la maison de son aimée infidèle plus vite qu'il n'y est entré, mais pas aussi silencieusement.

- - - o o o o o - - -

W. MOLESKINE & CO.

PARIS 1875
MÉMOIRE
BÉTIX, GOALIN, MÉMOIRE

PARIS 1875

A/S NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOW.

